

KORD ME
TULEME
TAGASI

Jaan Kaplinski tekstid sõnas ja muusikas

Eesti Rahvusmeeskoor // Robert Jürjendal // Kadri Toomoja // Dirigent Mikk Üleoja

Jaan Kaplinski luulet esitab Markus Andreas Auling

admirals

Eesti Kontserdi hooaja peatoetaja

admirals.group

Admirals Group AS

L 29. MÄRTS 2025 19.00 Estonia kontserdisaal

Kord me tuleme tagasi

Robert Jürjendal (elektrikitarr)

Kadri Toomoja (orel)

Liisa Hirsch (elektroonika)

Markus Andreas Auling (sõna)

Eesti Rahvusmeeskoor

Dirigent **Mikk Üleoja**

„Rääkida me oskame, kuulata me ei oska...“

Kogust „Raske on kergeks saada“ (1982)

Evelin Seppar (*1986)

„Seesama meri“ (2019 / seade meeskoorile 2025, esiettekanne)

5'

Liisa Hirsch (*1984)

„Hing, hingeke“ meeskoorile ja laulvatele helikaussidele (2024)

Elektroonikal Liisa Hirsch

8'30

„Kõik mis minul on öelda...“

Kogust „Tule tagasi helmemänd“ (1984)

Robert Jürjendal (*1966)

„Valgus ei saagi vanaks“ elektrikitarrile ja meeskoorile (2025, esiettekanne), 6'15'
solist Priidu Aardam

Evelin Seppar

„Tout est loin“ / „Kõik on kaugel“ (2025, esiettekanne),
solist Mikk Dede

6'30

„IGA SURIIJA on laps...“

Kogust „Kirjutatud. Valitud luuletused“ (2000)

Veljo Tormis (1930–2017)

„Maarjamaa ballaad“ (1969)

5'

„Õeldi, et surnuid on palju ja elavaid vähe...“

Kogust Maa ja rahvas: valgusepühad“ (2019)

Vladimir Agopov (*1953)

„Могу молиться лишь Богу“ („I can pray to God“) / „Võin paluda Jumalat“. Süit meeskoorile ja orelile Jaan Kaplinski luuletuste põhjal (2024, esiettekanne) 11'30

1. „Дверь открыта“ / „Uks on lahti“

2. „Могу молиться лишь Богу“ / „Võin paluda vaid Jumalat“,
solist Grigori Rutškin

3. „Это не я“ / „See pole mina“

4. „От моего ухода“ / „Puul keväjet äräüminekist...“

Veljo Tormis

„Kord me tuleme tagasi“ („Meie varjud“) (1960/1991)

3'45

Jaan Kaplinski (1941–2021) on maailma mõõtu mõtleja ja kirjanik, eesti sõnameistritest tõenäoliselt kosmopoliitseim, kuid samas kõige sügavamate juurtega eesti mõtteruumis ja keeles. Tuntuks sai ta kõigepealt luuletajana (esikkogu „Jäljed allikal“ ilmus 1965. aastal), hiljem avaldas Kaplinski ka proosat: romaane, mälestusteraamatuid ja artiklikogumikke, kirjutas filosoofilisi tekste ning tõlkis luulet ja proosat eesti keelde. Jäädes eesti keele normkorraldajatest erinevale positsioonile, loobus poeet teadlikult oma elu viimasel kümnendil eesti kirjakeelsest loomingust. Küll aga avaldas autor oma luuletusi võro ja vene keeles.

Jaan Kaplinski
Foto: Kaupo Kikkas

„Kaplinski luule on otsekui ere legendik metsade vahel, kus heljuvad värvilised liblikad, üks põnevam teisest, aga katsu neid püüda! Nii palju valgust, nii palju suvelõhnu, nii palju ilu ja ängi üheskoos.“ (Teet Kallas, 2021)

Tänaasel kontserdil tuleb ettekandele Jaan Kaplinski tekstidele loodud ja nendest inspiratsiooni saanud muusika alates Veljo Tormise koorioopustest kuni nüüdisaja autorite uudisloominguni.

Luules juhib meid näitleja Markus Andreas Auling, kes on valinud luuletaja teostest just need read, mis võiksid kõlada harmoonias kontserdil kõlavate muusikateostega.

Evelin Seppar „Seesama meri“

Seesama
meri
meis
kõigis
punane
pime
soe

Kõigi
kaarte tuulte
tuksumine
südame-
purjedes
vahujoom
läbi
valge
avaruse

mõlalt
pudenev
küsimus
veeremas
laine-
pinnale
tagasi
hirm
pimeduse
taga
kas see-
sama meri
ootamas
merd

Kogust „Seesama jõgi“ (2007)

Liisa Hirsch „Hing, hingeke“

Et keegi
miski
löikab
valest
kehast
vale hinge
lahutab
alg-osakesteks
valesti
kokku
kasvanud maa-
ilma
ja toob
tagasi
selle
ainsa ja
õige hinge
hinge-
kese

ja

et hää
on jõudnud
sinna ja
tagasi
läbi elu
mis polnudki elu
unustuse
unistuse
piirini

Robert Jürjendal „Valgus ei saagi vanaks“

Valgus ei saagi vanaks
valgus on ikka uus
valgus on see mis paistab
kaugel tunneli suus

Valgus on jaaniuss rohus
valgus on küünal käes
valgus on see mis paistab
siis kui ta aeg on käes

Valgus on vahel ainult
tilluke valge täpp
valgus on valguse poole
teerada näitav näpp

Kogust „Vaikus saab värvideks“ (2006)

Evelin Seppar „Tout est loin“ / „Kõik on kaugel“

Kuskil maailma äärel
saavad metsad taevaga kokku
sinine sinisega
/.../

mu käed puhkavad laual
silmad vaatavad kahus oksa
tihastel on külm
maailm seisab mu ümber
vait
minu maailm kõik mis ma tean
on nii kaugel on ära
kõik on kaugel
kahus oksad tihaste hääl
kõik mis ma tean
mu sõnad mu silmad ja mõtted
kaugel kaugel kui maailma äär
/.../

Jaan Kaplinski
„Tolmust ja värvidest“
Loomingu Raamatukogu, Tallinn, 1967

Quelque part aux confins du monde
les forêts et le ciel se rencontrent
bleu contre bleu
/.../
mes mains reposent sur la table
mes yeux regardent les branches
couvertes de givre
les mésanges ont froid
le monde est là autour de moi
silencieux
mon monde à moi tout ce que je sais
est si loin est absent
tout est loin
les branches sous le givre le chant
des mésanges
tout ce que je sais
mes mots mes yeux et mes pensées
loin loin comme les confins du monde
/.../

translation by Antoine Chalvin
*Raske on kergeks saada / Difficile de
devenir léger*
Paradigme, Orléans, 2016

Veljo Tormis „Maarjamaa ballaad“

Ei jõua!

Ei jõua Sakala nõtkub variseb Nurmekund
pea kohal söönud kaarnaid jalge all nõgist lund
Rävåla kõrgelt kantsilt silmisse kilgendab merd
liig suur ja võõras linn ja sina liig võõrast verd
ja Oandi sa oled Otepääl seisatad voogval teel
mäel taovad vasarad kive ja kostab võõras keel
üle mere ja latvade näed all kaovad nimed ja maad
vaata Alutagust ja Vaigat kuni veel saad
oota veel järved kaovad ja rannik kerkib veest
soolane vesi sööb silmad peast ja südame seest
soolase vee põhjas magad ülal tūmiseb jää
piiramismasinaid veetakse Saarde üle su pää
Ei jõua...

Vladimir Agopov „I can pray to God“ / „Võin paluda Jumalat“ Süit meeskoorile ja orelile Jaan Kaplinski luuletuste põhjal

1. Дверь открыта

Дверь открыта, стою на пороге,
Ветер облизывает мои глаза
Как огромная темная собака
Своим холодным языком.
Ветер, одинокий как я
на пороге
в темноте
приближающейся бесснежной
зимы

2. Могу молиться лишь Богу

Могу молиться лишь Богу
Который воскресит всех умерших
Кроме меня
Я останусь по ту сторону
Вместе с прошлогодним снегом
И цветущими яблонями этой весны
И все мои стихи молитвы и мантры
Разнесет утренний ветер
По всем сторонам света
Путям-дорогам и почтовым ящикам

1. Uks on lahti

Uks on lahti, seisan lävel
tuul lakub mu silmi
nagu suur tume koer
oma külma keelega
Tuul on üksildane nagu minagi
lävel
läheneva lumeta talve
pimeduses
Tõlkinud Katrin Väli

2. Võin paluda vaid Jumalat

Võin paluda vaid Jumalat
kes äratab ellu kõik väljasurnud
ainult mitte mind
mina jään sinnapoole
koos mööndundaastase lumega
ja selle kevade õitsvate õunapuudega
ja kõik mu luuletused palved ja
mantrad
kannab laiali hommikune tuul
mööda kõiki maailmanurki
teesid-radasid ja postkaste
Tõlkinud Katrin Väli

3. Это не я

Это не я, это не мы сами
Это море-океан
сочиняет и читает
Стихи-псалмы за нас.
Это самое синее море
Там за загонами и домами
Это самое красное море
внутри нас.
В наших жилах в нашем сердце
Кровь, которая родом оттуда
Из первоначального океана
Кровь, такая же соленая,
Как морская вода
Кровь, язык которой
Также похож на древний язык
Псалмов, волн и ветра,
бурь и буревестников
Язык, который нас не забудет
Который живет в нашей крови,
в нашем дыхании,
В приливе, поднимающемся к
нашим ногам
Говорящем нам:
возвратитесь, сыны человеческие!

4. От моего ухода

От моего ухода минуло полвесны;
Что попадает на глаза, разрывает
сердце.
На лестнице лепестки сливы словно
снег;
смёл их -- и снова всё ими
покрыто.
Гуси прилетели, не принесли
вестей.
Дальний путь домой и во сне
слишком труден.
Боль расставания как весенняя
трава –
чем больше топчешь, тем пышнее
растет.

Hiina luuletaja Li Yu (936–978)

3. See pole mina

See pole mina need pole me ise
see on ookean
kes kirjutab ja loeb
luuletusi psalme meie eest
seesama sinine meri
seal koplite ja majade taga
seesama punane meri
meie sees
meie soontes meie südames
veri mis on pärit
sealt ürgookeanist
veri sama soolane
kui merevesi
veri mille keel on samuti sarnane
lainte ja tuule tormide
ja tormilindude psalmide keelega
keel mis ei unusta meid mis elab
meie veres
meie hingamises
meie jalgade juurde kerkivas
tõusuvees
mis ütleb meile
tulge tagasi inimeste lapsed
Tõlkinud Aare Pilv

4. Puul keväjet äräüminekist...

Puul keväjet äräüminekist...
kõik mis silm näge tege haiget
trepi iihn ploomihäitsme ku lumehang
pühi är ja õkva kõik jälki näid täüs
mõtshannelt ole-i luuta kiräkeist
kodotiid unehki rasse löüdä
minekihalu om ku keväjene hain
tallat raa pääl kasus viil lihavamb
sõkudu raa pääl

*Võru keelde tõlkinud Jaan Kaplinski
(„Taivahe heidet tsirk“, Verb, 2012)*

(Sama luuletus on ilmunud Kaplinski
tõlkes ka venekeelses kogus „Naši
teni tak dlinnõ“,

Novoje Literaturnoje Obozrenije, 2018)

Veljo Tormis „Kord me tuleme tagasi“ („Meie varjud“)

Meie varjud on väga pikad
kui me tuleme õhtul heinalt
ja me ise oleme lühikesed

kirikakar paneb palveks
käed kokku üle pea
naine sirbiga ronib üles nõlva
nagu tuhande aasta eest

ussaia taga
on nõmm
nõmme taga on mets

kanarbik kanarbikukarva

kuhu sa lendad mesilind
see taevas
on nii lage ja suur

kord me tuleme tagasi
kord me tuleme kõik

Evelin Seppar (*1986) on vabakutseline helilooja. Tema loomingus on olulisel kohal tekst ja poeetilisus, ta kirjutab nii vokaal- kui ka instrumentaalmuusikat. Ta on õppinud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias René Eespere, Helena Tulve ja Toivo Tulevi juures ning täiendanud end Göteborgi Muusika- ja Teatriakadeemias. Tema teosed on kõlanud nii Euroopas, USAs, Hiinas kui ka Austraalias ning neid on esitanud ERSO, Eesti Filharmoonia Kammerkoor, SWR Vokalensemble, Madalmaade kammerkoor, Norra solistidekoor, Läti Raadio koor jpt.

Kavas olevad kaks teost on osa suuremast tsüklist, mida hetkel inglise koorile The Carice

Evelin Seppar

Foto: Sadu Triste Juurikas

Singers kirjutan. „**Seesama meri**“ on pärit juba varasemast ajast ja tsükli ühiseks jooneks on Kaplinski luule, mis on mulle väga südamelähedane. Kuna Kaplinski oli ise väga laia silmaringiga ning valdas mitmeid keeli (ja kirjutas ka mitmetes keeltes), siis mulle tundus loomulik sellesse tsükklisse põimida eri temaatikad eri keeltes. –

Evelin Seppar

Liisa Hirsch (*1984) on vabakutseline helilooja ja EMTA kompositsiooniosakonna külalislektor. Tema muusikale on iseloomulik keskendatud tähelepanu helile, mikrotonaalsed varjundid, muusikalised protsessid ja arhitektuursed vormid. Oluliseks muusikaliseks kvaliteediks peab ta kuulamisruumi loomist erinevate vahenditega. Viimastel aastatel on ta huvitunud keskkonahelide uurimisest (transkribeerinud elektromagnetlainete ja hundi ulgude salvestusi, salvestanud märkamatuks jäävaid ruume, kasutades neid oma teostes või installatsioonides).

Liisa Hirsch on lõpetanud Haagi Kuningliku Konservatooriumi, õppinud eelnevalt Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias ning töötanud aastatel 2011–2013 Eesti Draamateatris majaheliloojana. Ta on kirjutanud orkestrile, erinevatele kammerkoosseisudele ja koorile, samuti filmi- ja lavamuusikat.

„Hing, hingede“ on loodud meeskoorile ja laulvatele helikaussidele. Teose töid esiettekandele Eesti Rahvusmeeskoor, Karl Nieler (laulvad helikaussid) ja dirigent Mikk Üleoja 18. augustil 2024 Põlva Maarja kirikus festivalil „Taevapargi pühitsemine“.

Helikausside, eriti basskausside huvitav tämber ja sissepoole vaatama kutsuv olemus tingis ka muusika, mis viib aeglaselt läbi heliliste seisundite üht

Liisa Hirsch
Foto: Andres Teiss

kaduma läinud hinge otsima. Kaplinski tekstis, mis heliloojat sügavalt puudutas, on omamoodi huvitav fragmentaarsus – igal real oli vaid üks-kaks sõna. See justkui algosakestest koosnev tekst andis huvitava rütmi, igal sõnal eraldi oma mõte, aga ka võimalus kokku kuuludes uusi tähendusi luua. Muusikas arenes see tekst heliliseks kaanoniks, mis oma tiheduse tõttu millekski linnuparve laadseks muutub. Algidees paiknes koor ringis ümber publiku võimaldades mängida häälte liikumise ja erinevatesse suundadesse kandumisega, kuid arvestades ruumi omapärasid võib teost esitada ka tavalises kooriasetuses. Kontserdil esitab kausside partii eelsalvestatud helidel seekord helilooja ise. –
Liisa Hirsch

Robert Jürjendal
Foto: Kaie Metsla

Robert Jürjendal on kitarrist, helilooja ja pilliõpetaja. Aastail 1981–1985 õppis ta klassikalist kitarr ja fakultatiivainena kompositsiooni (Anti Marguste) Tallinna G. Otsa nim Muusikakoolis ning täiendas end hiljem inglise kitarristi Robert Frippi meistrkursustel Saksamaal. 2013. aastal omandas ta muusikahariduse alal magistrikraadi Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemias ja EMTAs.

Kitarristi, helilooja ning produtsendina on Jürjendal osalenud enam kui 60 CD-plaadi valmimisel. Lisaks kitarrimuusikale on ta componeerinud erinevatele ansamblikoosseisudele ja kooridele. Tema viimased mahukamad kompositsioonid on Tõnu Õnnepalu luuletustel põhinev kooritsükkel „Seitse valgusluike“ kammerkoorile Collegium Musicale, orkestriteos

„Gamma“ Eesti Sinfonietaale ning autoriprogramm „Avatud horisondid“, Tallinna Kammerorkestrile ja New Wind Jazz Orkestrale. Jürjendali muusikat on kasutatud mitmetes dokumentaalfilmides, teatrietendustes ja kunstinäitustel nii Eestis kui ka välismaal.

Robert Jürjendalile on omistatud ERRi muusikatoimetajate poolt aasta muusiku tiitel (2016) ning 2024. aastal pälvis ta Eesti Muusikanõukogu heliloomingupreemia.

„Valgus ei saagi vanaks“ valmis Eesti Rahvusmeeskoorile, solistile ja elektrikitarrile 2025. aasta alguses. Leidsin Jaan Kaplinski suurepärase teksti tema luulekogust „Vaikus saab värvideks“ (2006). Üsnagi sundimatult lipsas loo kirjutamise ajal sisse Kaplinskile omane orientaalne element. Sellele lisandus tihe akordiline faktuur, vaheldumisi keskaegse minnesingerlikult ulja elutunnetusega. Kooripartiisid „värvib“ improvisatsiooniline elektrikitarr, mida võib helilooja nõusolekul tulevikus asendada ka mõni teine sobiva ulatusega instrument (näiteks harf). –
Robert Jürjendal

Veljo Tormis
Foto: Kaupo Kikkas

Veljo Tormis tuli eesti muusikasse 1950. aastate keskel ning juba 1960ndate algusest hakkas tema loomingu raskuspunkt kalduma koorilaulu poole. Alates 1961. aastast sai alguse tema koostöö tolleaegse RAMiga (alates aastast 1998 kannab koor nime Eesti Rahvusmeeskoor), kes tõi Gustav Ernesaksa juhatusel esiettekandele Tormise poemi „Rahu päev“. Sealpeale lisas ta koori repertuaari järjepidevalt uusi teoseid, millest paljude puhul oli RAM ka esmaettekandjaks.

„Maarjamaa ballaad“ ja „Meie varjud“ Jaan Kaplinski sõnadele sündisid mõlemad RAMi korraldatud kompositsioonivõistluse jaoks aastal 1969, mis oli autorile väga viljakas loomeaasta ning tähistas ühtlasi tema karjääri

algust vabakutselise heliloojana. Nimetatud lauludes peegelduvad Tormise avangardiotsingud, mis olid iseloomulikud kogu tolle aja heliloojate põlvkonnale. Autor on meenutanud „Maarjamaa ballaadi“ kui üht „pusimise lugu meeskoori jaoks“, mida oli niivõrd raske laulda, et mehed tegid endale spikrid ja peitsid varrukasse (teatavasti oli tol ajal kombeks peast laulda).

„Maarjamaa ballaad“ oli kirjutatud just Meeskoori kahekümne viiendaks aastapäevaks. Seal kõrval olid ka teised laulud, nagu „Meie varjud“, „Nekruti põgenemine“, „Söömad söödud“, „Üksainus maa“, kõik need lood on kirjutatud meeskoori lauluvõistlusele ja said tehtud suure kiiruga nagu ikka. „Maarjamaa ballaad“ oli igatahes mu peateos sinna võistlusele ja see laul sai võistlusel esimese preemia.

„Maarjamaa ballaadis“ kujutatud eestlaste muistse vabadusvõitluse (13. sajand) traagika assotsieerus teose kirjutamise ajal lootusetuna näiva nõukogude okupatsioonina. Vallutatud maa pühendasid ristirüütli jumalaema Mariale (Maarja). Nimetus Maarjamaa on siin alustatud maa sünonüümiks. –
Veljo Tormis

Vladimir Agopov
Foto: erakogu

Armeenia juurtega **Vladimir Agopov** (*1968) sündis Ukrainas ning omandas komponistidiplomi 1977. aastal Moskva konservatooriumis Aram Hatšaturjani ja Edison Denisovi juhendamisel. 1978. aastal emigreerus ta Soome, lõpetas 1984. aastal magistrantuuri Sibeliuse Akadeemias Paavo Heinineni käe all ning õpetas samas õppeasutuses aastail 1988–2021 muusikateoreetilisi aineid.

Agopov on kirjutanud teoseid orkestrile, koorile, kammer- ja lavamuusikat, teinud seadeid erinevatele koosseisudele. Tema loomingut on auhinnatud rea preemiatega ning seda on esitatud mitmetel festivalidel ja erinevates riikides. Juba mõned aastad seob teda koostöö Eesti Rahvusmeeskooriga, kellele mõeldes on Agopov

kirjutanud teosed nagu „Centuries“ („Sadakonnad“) op. 29 (2021) ja „Da pacem Domine“ (2024).

„I can pray to God“ / „Võin paluda Jumalat“. Süit meeskoorile ja orelile Jaan Kaplinski luuletuste põhjal.

Mõnda aega tagasi palus Eesti Rahvusmeeskoori peadirigent Mikk Üleoja mul kirjutada teose koorile. Soovisin luua midagi Eestiga seonduvat. 2021. aastal sattusin ajaleheartiklile, kus oli juttu Jaan Kaplinski luulekogumikust, mis oli ilmunud soomekeelses tõlkes. Artikkel sisaldas katkendeid luuletaja loomingust, mis tundusid mulle ühtaegu ebataavalised ja väga sügavamõttelised. Samuti mainiti seal, et Kaplinski kirjutas ka vene keeles. Kui mu kätte sattus luulekogu „Наши тени так длинны“ („Meie varjud on väga pikad“), hakkasin tõeliselt hindama tema meisterlikkust – mõtete ja kujundite sügavust, käsitletavate teemade laiust ja ajakohasust. Minu esimene reaktsioon oli püüda täiendada poeetilisi kujundeid muusikalistega. Valisin välja mitu erineva temaatikaga luuletust (kolm originaali ning ühe hiina luuletaja Li Yu teose Kaplinski tõlkes) ning otsustasin kirjutada süüdi meeskoorile ja orelile. Teoses on orel oma võimsate väljendusvõimalustega edasi andmas erilist atmosfääri, mis valitseb Kaplinski poeesias. Jaan Kaplinski luuletetekstidega töötamine

pakkus mulle tõeliselt suurt loomingulist rahuldust. Lõpetuseks soovin avaldada sügavat tänu Tiia Toometile Kaplinski luuletuste kasutamise loa ning nende eesti keelde tõlkimise eest. –
Vladimir Agopov

Evelin Kõrvits

Markus Andreas Auling lõpetas 2024. aastal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia lavakunstkooli (XXXI lend) ja on praegu Von Krahli teatri näitleja.

Markus Andreas Auling
Foto: Kristiin Elmat

Kadri Toomoja
Foto: Rene Jakobson

Kadri Toomoja on Eesti noorema põlvkonna organist ja pianist, kes esineb regulaarselt nii soolokavadega kui ka erinevate Eesti tippkollektiivide ridades. Ta on lõpetanud klaveri erialal Tallinna Muusikakeskkooli ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia bakalaureuseastme (prof Toivo Nahkur), jätkates samas magistriõppes oreli erialal prof Andres Uibo juhendamisel. Alates 2020. aasta sügisest tudeerib Kadri Toomoja Sibeliuse Akadeemias professor Olli Porthani juhendamisel. 2020. aastal pälvis ta Tõnu Kaljuste nimelise stipendiumi.

Vabakutselise muusikuna esineb Kadri Toomoja sageli dirigent Tõnu Kaljuste, Tallinna Kammerorkestri ja Eesti Filharmoonia Kammerkooriga. Samuti on ta mänginud mitmete teiste

mainekate kollektiividega, nende hulgas ERSO, Eesti Rahvusmeeskoor, Vox Clamantis, tütarlastekoor Ellerhein, Rahvusooper Estonia Poistekoor, Voces Tallinn ja Collegium Musicale, dirigentideks Paavo Järvi, James MacMillan, Risto Joost, Kaspars Putniņš, Mikk Üleoja, Jaan-Eik Tulve, Hirvo Surva, Ingrid Kõrvits, Endrik Üksvärav jpt. Toomoja on andnud soolokontserte nii Eestis kui ka Soomes, esinenud solistina Tallinna Kammerorkestri ees ja võtnud osa mitmetest festivalidest üle Euroopa. Pikaajaline koostöö seob teda tütarlastekooriga Ellerhein, samuti on ta hinnatud kontsertmeister nii lauljate kui ka instrumentalistide seas.

Mikk Üleoja
Foto: Gunnar Laak

Mikk Üleoja on lõpetanud 1997. aastal Eesti Muusikaakadeemia prof Ants Üleoja dirigeerimisklassis ja kaitsnud samas 2004. aastal muusikamagistrikraadi (juhendaja prof Toomas Siitan). Ta on laulnud Maailma Noortekooris (1989–1992), Eesti Rahvusmeeskooris (1994–1996), Eesti Filharmoonia Kammerkooris (1996–2000) ja gregooriuse laulu ansambelis Vox Clamantis (1998–2011). Ta on olnud Püha Miikaeli poistekoori dirigent, kammerkoori Mattone ja Kaarli koguduse kontsertkoori peadirigent ning õpetanud dirigeerimist Viljandi Kultuuriakadeemias. Aastail 1998–2011 oli ta Eesti Filharmoonia Kammerkoori koormeister. Alates hooajast 2011/2012 on Mikk Üleoja Eesti Rahvusmeeskoori kunstiline juht ja peadirigent.

Mikk Üleoja dirigeerimisel on ilmunud kaheksa plaati, millest viis – Galina Grigorjeva autoriplaadid „In paradisum“

(2014) ja „Galina Grigorjeva muusikat meeskoorile“ (2023), Henrik Ødegaardi autoriplaat „Te lucis ante terminum“ (2016), „REGIRAM“ (2019) ja „Baltic Contrasts“ (2023) – on salvestatud Eesti Rahvusmeeskooriga. Eesti Filharmoonia Kammerkooriga salvestatud plaat „Luule, see ei tule tuulest“ (2007) sai Eesti Kultuurkapitali 2007. aasta preemia ning salvestis nimetati aasta parimaks kooriplaadiks. Galina Grigorjeva autoriplaat „In paradisum“ võitis 2015. aasta Eesti muusikaauhindade jagamisel aasta klassikaalbumi tiitli.

2014. aastal nimetas Eesti Kooriühing Mikk Üleoja aasta dirigendiks. Järgneval aastal omistati talle ja Eesti Rahvusmeeskoorile riiklik kultuuripreemia avalikkuse ette jõudnud väljapaistvate tööde eest. 2024. aastal pälvis Mikk Üleoja Valgetähe IV klassi teenetemärgi.

Eesti Rahvusmeeskoor

Foto: Jaan Krivel

Sel hooajal oma 80. sünnipäeva tähistanud **Eesti Rahvusmeeskoor** on üks tuntumaid ja mainekamaid meeskoore maailmas. Algselt *à cappella* teoseid esitanud meeskoor on kasvanud kogu maailmas tuntud professionaalseks kollektiiviks, kelle tegevuses on tähelepanuväärne osa suurvormide ettekannetel.

Koori asutas 1944. aastal eesti koorimuusika suurkuju Gustav Ernesaks. Järgnevatel aastakümnetel on koori juhitanud Harald Uibo, Uno Järvela, Olev Oja, Kuno Areng, Ants Üleoja, Ants Soots, Kaspars Putniņš jt. Alates hooajast 2011/2012 on koori kunstiline juht ja peadirigent **Mikk Üleoja**.

Rahvusringhäälingule salvestav koor on teinud koostööd ka firmadega Deutsche Grammophon, Sony, Finlandia, Alba Records, GB Records, Virgin Classics, Aurora Ondine, Toccata Classics, SOOND ja Chandos Records. 2004. aastal võideti koorimuusika kategoorias Eesti esimene Grammy Sibeliusi kantaatide salvestise eest firmale Virgin Classics, kaastegevad tütarlastekoor Ellerhein, ERSO ja

dirigent Paavo Järvi. Alates 2015. aastast on kooril valminud seitse CD-plaati, millest esimene Galina Grigorjeva autoriplaat „In paradisum“ pälvis samal aastal Eesti muusikaauhindade galal parima klassikaalbumi tiitli.

Viimase kahe aasta jooksul on meeskooril ilmunud kolm albumit: 2023. aastal „Galina Grigorjeva muusikat meeskoorile“ (Toccata Classics) ja „Baltic Contrasts“ (SOOND). 2024. aasta mais üllitas plaadifirma Chandos Records helikandja, kus Arvo Pärdi teost „De profundis“ ja Sostakoviči 13. sümfooniat esitavad Rahvusmeeskoor ja BBC Filharmonikud John Storgårdsi käe all. See plaat valiti 2025. aasta Eesti Muusikaauhindade nominendiks.

Eesti Rahvusmeeskoor on oma pika tegutsemisaja jooksul andnud üle 7000 kontserdi alates Eestist kuni Põhja-Ameerika ja Aasiani. 2024. aastal käidi esinemas Saksamaal ja Soomes, 2025. aasta veebruaris esines Rahvusmeeskoor Jaapanis, andes Tōkyōs *à cappella* kontserdi ja osaledes Sostakoviči 13. sümfoonია ettekannetel.

EESTI RAHVUSMEESKOOR

Peadirigent ja kunstiline juht **Mikk Üleoja**

I tenor

Aleksander Arder, Kirill Gorjušin, Aivar Kaldre, Andrus Kirss, Mart Kroon, Priit Lehto, Lennart Mängli, Valnar Neidre, Oliver Povel, Kuldar Schüts, Karel Tohv

II tenor

Priidu Aardam, Mikk Dede, Reio Blond, Madis Enson, Ero Esko, Olev Koit, Markus Leppoja, Grigori Rutškin, Margus Vaht, Margus Vellmann, Rihards Zariņš

Bariton

Peeter Hillep, Alo Rammo, Hanno Hint, Ott Indermitte, Oleksandr Kadyrov, René Keldo, Kaarel Kukk, Igor Nikiforov, Andrus Poolma, Ants Reinhold, Andrus Siimon, Stanislav Šeljahhovski

Bass

Andres Alamaa, Jüri Eensoo, Rasmus Erismaa, Arno Jürjens, Taavi Kendra, Aare Kruusimäe, John William Mathre, Nikita Mištšenko, Mait Männik, Juss Tamm, Ranno Tamm, Roland Viilukas

tegevjuht: **Saale Fischer**

toimetaja: **Anu Huntsaar**

noodikoguhoidja: **Liisi Laanemets**

administraator: **René Keldo**

inspitsient: **Andres Alamaa**

Maa psalmid

Dirigent **Kuldar Schüts** // solist **Heldur Harry Põlda** (RO Estonia)

Kavas: John Paul Rudoj, Timothy C. Takach, Henrik Dahlgren ja Tõnu Kõrvits

24. aprill 2025 | ESTONIA KONTSERDISAAL | kell 19.00

HOOAJA
PEATOETAJA

admirals

LIVIKO

AUTOPARTNER

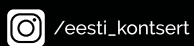
OLEREX

SORAINEN

SELVER
Hea mõte

myfitness
world class gym & studios

eestikontsert.ee